

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het
Bundesarbeitsgericht (Duitsland) op 19 november 2012 —
Tevfik Isbir/DB Services GmbH**

(Zaak C-522/12)

(2013/C 32/06)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesarbeitsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Tevfik Isbir

Verwerende partij: DB Services GmbH

Prejudiciële vragen

1) Moet het begrip „minimumlonen” in artikel 3, lid 1, eerste alinea, sub c, van richtlijn 96/71/EG ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd, dat daarmee de tegenprestatie van een werkgever voor die arbeid van de werknemer wordt bedoeld die volgens de wettelijke en bestuursrechtelijke bepaling of algemeenverbindendverklaarde collectieve arbeidsovereenkomst, bedoeld in de eerste volzin van artikel 3, lid 1, van de richtlijn, alleen en volledig door het in de collectieve arbeidsovereenkomst bepaalde minimumloon („gewone prestatie”) moet worden vergoed, zodat tot het minimumloon uitsluitend werkgeversprestaties kunnen worden gerekend die een vergoeding vormen voor deze gewone prestatie en waarover de werknemer ten laatste op de vastgestelde betaaldatum voor elke verschuldigde betalingsperiode moet kunnen beschikken?

2) Moet het begrip „minimumlonen” in artikel 3, lid 1, eerste alinea, sub c, van richtlijn 96/71/EG aldus worden uitgelegd, dat het in de weg staat aan nationale bepalingen of gebruiken volgens welke werkgeversprestaties niet als bestanddeel van het minimumloon en daardoor niet als het honoreren van het recht op minimumloon moeten worden beschouwd, indien de werkgever deze prestaties verricht op basis van uit een collectieve arbeidsovereenkomst voortvloeiende verplichting,

— die door de partijen bij de collectieve arbeidsovereenkomst en de nationale wetgever bedoeld zijn ter bevordering van de opbouw van het vermogen van de werknemers,

ter bereiking van welk doel

— de maandelijks prestaties van de werkgever voor de werknemer op lange termijn worden belegd, bijvoorbeeld als spaartegoed, als bijdrage voor de bouw of het verwerven van een woning of als bijdrage aan een levensverzekering in de vorm van een kapitaalverzekering, en

— deze prestaties worden bevorderd via overheidssubsidies en belastingvoordelen, en

— de werknemer pas na een meerjarige periode daarover kan beschikken, en

— de hoogte van de prestaties als een vast maandelijks bedrag uitsluitend van de overeengekomen arbeidsduur, maar niet van het loon afhangt („sbaarloon”)?

⁽¹⁾ Richtlijn 96/71/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 1996 betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten (PB 1997, L 18, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de
Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Italië)
op 19 november 2012 — Dirextra Alta Formazione
S.r.l./Regione Puglia**

(Zaak C-523/12)

(2013/C 32/07)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Dirextra Alta Formazione S.r.l.

Verwerende partij: Regione Puglia

Prejudiciële vraag

Is verenigbaar met de artikelen 56 e.v. en 101 e.v. (oud-artikelen 49 en 81 e.v.) en ook met de artikelen 107 e.v. van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (in de sedert 1 december 2009 geldende versie) en met de in die bepalingen neergelegde beginselen van mededinging, evenredigheid, non-discriminatie en gelijke behandeling, gelezen in samenhang met de artikelen 9 en 10 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, met artikel 2 van het aanvullend protocol bij dat verdrag en met de artikelen 11 en 14 van het Handvest van de grondrechten, een regionaal geldende bepaling, zoals die van artikel 2, lid 3, van wet nr. 12/2009 van de regio Puglia, die op beperkende wijze de toegang tot de markt regelt voor het aanbieden van een aantal specifieke diensten die gericht zijn op de verbetering van het plaatselijke onderwijsniveau (aanbieden van postacademische masteropleidingen), door de toegang afhankelijk te stellen van het voldoen aan één enkel criterium, dat willekeurig is gekozen en vastgesteld (een aantal uren gespreid over een onnodig lange tijdsperiode) in het licht van de ratio van de gemeenschapsmaatregel (verhoging van de kwaliteit van de opleiding en dus het selecteren van personen met de juiste kwalificatie) en dat niet varieert naargelang van de concrete duur van de specifieke dienst?